

ייעול הליכי הרגולציה במשרד להגנת הסביבה

מחליטים

בהמשך למדיניות הממשלה ליצירת רגולציה חכמה כאמור בהחלטה מספר 4398, מיום 23 בדצמבר 2018, שעניינה 'רגולציה חכמה', ובמטרה לעמוד במחויבות ישראל לארגון ה-OECD בנוגע ליישום אסדרה סביבתית משולבת ומדיניות סביבתית מקיפה וקוהרנטית, ומתוך מחויבות להפחתת הנטל הרגולטורי וליצירת ודאות למגזר העסקי, ובהמשך להחלטת ממשלה מס' 1546 מיום 6 באפריל 2014 בנושא "טיוב הרגולציה הסביבתית - רישוי סביבתי משולב":

1. לתקן את חוק החמרים המסוכנים, התשנ"ג - 1993, חוק אוויר נקי, התשס"ח - 2008, חוק מניעת זיהום הים ממקורות יבשתיים, התשמ"ח - 1988 וחוק רישוי עסקים, התשכ"ח - 1968 (להלן - **חוק החומרים המסוכנים, חוק אוויר נקי, חוק מניעת זיהום הים, וחוק רישוי עסקים** בהתאמה, וביחד - **החוקים**) בהתאם לעקרונות הבאים:

א. פעילותו של גוף לפי כל אחד מהחוקים תהיה מוסדרת באמצעות היתר אחד, כפי שיפורט להלן:

1) היתר פליטה כהגדרתו בחוק אוויר נקי (להלן - **היתר פליטה**) יכלול גם את כל התנאים הנדרשים ממבקש ההיתר מכוח חוק החומרים המסוכנים, חוק מניעת זיהום הים, וכל התנאים שהמשרד להגנת הסביבה רשאי לקבוע ברישיון עסק על פי כל דין.

2) היתר רעלים כמשמעותו בחוק החומרים המסוכנים (להלן - **היתר רעלים**), הניתן לעסק המחזיק ברעלים דרגה A ודרגה B, כמשמעותם בתקנות החומרים המסוכנים (אמות מידה לקביעת תוקף היתרים), התשס"ג-2003 (להלן - **תקנות החומרים המסוכנים**), אשר לא נדרש להיתר פליטה, יכלול גם את כל התנאים הנדרשים למבקש ההיתר מכוח חוק מניעת זיהום הים ואת כל התנאים שהמשרד להגנת הסביבה רשאי לקבוע ברישיון העסק על פי כל דין.

3) העיסוק בחומרים מסוכנים לעסק המסווג בדרגה C כמשמעותם בתקנות החומרים המסוכנים, הטעון רישוי לפי חוק רישוי עסקים, יוסדר באמצעות רישיון העסק, ועסקים שאינם טעוני רישוי עסק יוסדרו באמצעות תקנות.

4) למען הסר ספק, בעל היתר פליטה לפי פסקה (1) לא יידרש לקבלת היתר רעלים או היתר הזרמה לים, וכן לא יידרש לתנאים סביבתיים ברישיון העסק; בעל היתר רעלים לפי פסקה (2) לא יידרש להיתר הזרמה לים ולתנאים סביבתיים ברישיון העסק.

ב. היתר שיינתן מתוקף חוק אוויר נקי, חוק החומרים המסוכנים או חוק מניעת זיהום הים יעמוד בתוקף לתקופה של 10 שנים.

ג. היתר מתוקף חוק אוויר נקי, חוק החומרים המסוכנים או חוק מניעת זיהום הים יינתן על ידי גורם מקצועי בכיר שהינו עובד המשרד שמינה השר.

ד. היתר פליטה והיתר רעלים הכוללים תנאים לעניין מניעת זיהום הים, יינתנו לאחר שנותן ההיתר התייעץ עם הוועדה למתן היתרים לעניין היתר להטלת פסולת או להזרמת שפכים ממקור יבשתי לים לפי סעיפים 3 ו-3א לחוק מניעת זיהום הים.

ה. לא ניתנה החלטה בבקשה לחידוש היתר שהוגשה במועד הקבוע לגביה, עד למועד פקיעתו של ההיתר, יישאר ההיתר בתוקף למשך שנה נוספת. בנסיבות מיוחדות ניתן יהיה להאריך את ההיתר בחצי שנה נוספת.

ו. התקנת תקנות או מתן היתרים מכוח החוקים האמורים, ייעשו תוך בחינת השפעות הדדיות בין מרכיבי הסביבה השונים ובחינת ההשפעות כמכלול (cross media), בהתבסס על ניהול סיכונים ובהתחשב בשיקולים של הפחתת הנטל הרגולטורי ויצירת ודאות ויציבות למקבלי ההיתר, ובכלל זה צמצום העלויות שכרוכות ביישום התקנות וההיתרים, ככל הניתן, לפי העניין, ועל פי אמות המידה המקובלות במדיניות המפותחות.

ז. על היתר יחולו התקנות והכללים בהתאם לנוסח שהיה בתוקף בעת מתן ההיתר. תקנות או כללים חדשים, וכן שינויים שייקבעו בתקנות או בכללים קיימים (להלן - שינוי תקנות או כללים), לאחר מועד מתן ההיתר, יחולו רק לגבי היתר חדש. על אף האמור, השר יהיה רשאי לקבוע כי תקנות או כללים חדשים יחולו גם על היתרים קיימים, אם הגורמים המקצועיים במשרד הציגו בפניו כי אין לשינוי השלכה כלכלית או כי אי ביצוע השינוי יוביל לפגיעה משמעותית ברמת ההגנה על הסביבה או בבריאות הציבור. בכל שינוי תקנות או כללים, יבחן הגורם המקצועי הרלבנטי האם מתקיימים התנאים האמורים לעיל. מצא כי מתקיים אחד

התנאים כאמור, יעביר את המלצתו המנומקת לשר לקבוע כי התקנות או הכללים ייכנסו לתוקף במועד מוקדם יותר.

בפסקה זו, "השלכה כלכלית" - עלות יישום השינוי לכלל הגורמים הנדרשים לבצע את ההנחיה, עולה על 10 מיליון שקלים חדשים בשנה מסוימת, לפי תחשיב שיבוצע על ידי המשרד להגנת הסביבה בתיאום עם משרד הכלכלה והתעשייה.

ח. לעניין תנאים בהיתר מתוקף חוק החומרים המסוכנים, חוק מניעת זיהום הים וחוק רישוי עסקים, בעל היתר שמעוניין לבצע שינוי במפעל או באופן הפעלתו, שאינו משמעותי, יידרש למסור על כך הודעה מראש, ללא צורך בקבלת אישור. אישור מראש יידרש לביצוע שינוי הפעלה משמעותי, שיוגדר באופן שייצר ודאות לבעלי ההיתרים ככל הניתן, ובשים לב לאמור בעניין זה בדירקטיבה האירופית. הוגשה בקשה לשינוי היתר, ייעשה השינוי רק לגבי החלקים הרלוונטיים בהיתר שמושפעים מהשינוי.

ט. על אף האמור בסעיפים קטנים (ב), (ז) ו-(ח), רשאי נותן ההיתר, לאחר שנועץ עם המנהל הכללי של משרד הכלכלה והתעשייה או מי שהוא הסמיך לכך, לשנות היתר בתוקף במקרה שבו צפויה פגיעה משמעותית בסביבה או בבריאות הציבור, לשם מניעת זיהום או פגיעה מתמשכים או חוזרים ונשנים בסביבה או סיכון משמעותי לסביבה או לציבור, וזאת לאחר שניתנה לבעל ההיתר הזדמנות נאותה להשמיע את טענותיו.

י. התנאים בהיתר ייקבעו, ככל הניתן, כך שתוגדר הפגיעה הסביבתית אותה בעל ההיתר נדרש למנוע, ותוך מתן אפשרות לגמישות בבחירת האמצעים והאופן שיש לנקוט על מנת למנוע את הפגיעה, בהתחשב באמות המידה המקובלות במדינות המפותחות.

יא. הליך השגה על תנאים שניתנו בהיתר ייערך בהתאם לעקרונות האלה:
שלב הליך בקשה להיתר:

(1) לא יאושר היתר חדש או יתוקן היתר בתוקף בטרם תועבר טיוטת ההיתר למבקש ההיתר לשם קבלת התייחסותו (להלן – המבקש); מבקש שבחר להגיש התייחסותו כאמור יגישה לנותן ההיתר בתוך 30 ימים מהמועד שהמבקש קיבל לידיו את טיוטת ההיתר. הייתה טיוטת ההיתר הפליטה טעונה פרסום להערות הציבור, תועבר למבקש לשם קבלת התייחסותו טרם פרסומה להערות הציבור.

(2) טרם מתן היתר, יודיע נותן ההיתר למבקש על החלטתו בדבר תנאי ההיתר. שלב השגה על החלטת נותן ההיתר:

(3) ניתנה החלטת נותן ההיתר, והמבקש רואה עצמו נפגע מההחלטה, רשאי הוא להגיש השגה בתוך 21 ימים מיום מתן ההחלטה לעובד בכיר של המשרד הכפוף למנהל הכללי, בגין עילות אלה:

(א) קיים פער ניכר בין העלות לתועלת בהתבסס על העקרונות של ה-BREF הכלכלי, או בין לוחות הזמנים הנדרשים לשם יישום תנאי ההיתר לבין לוחות הזמנים האפשריים לעמדת מבקש ההיתר.

(ב) הדרישות שנקבעו שונות מהדרישות המקובלות באיחוד האירופי.

(4) השגה כאמור בסעיף קטן (3) תוגש בכתב בצירוף הנימוקים המתאימים ותלווה באסמכתאות הרלבנטיות.

(5) העובד הבכיר יתן החלטה מנומקת בכתב בהשגה, והחלטתו תפורסם באתר האינטרנט של המשרד.

(6) על החלטת העובד הבכיר בהשגה כאמור בסעיף (2) ניתן להגיש השגה למנהל הכללי של המשרד בהתקיים אחד מאלה:

(א) תנאי ההיתר עלולים לסכן את המשך קיומו של קו ייצור או המפעל כולו.

(ב) מבקש ההיתר עוסק בתשתיות כהגדרתן בחוק החברות הממשלתיות, תשל"ה – 1975.

(7) טרם קבלת החלטתו בהשגה, יקיים המנהל הכללי של המשרד הליך היוועצות בכתב לגבי ההשגה עם המנהל הכללי במשרד האמון על תחום פעילותו של מבקש ההיתר. המנהל הכללי של משרד כאמור שלא השיב לבקשה להיוועצות תוך 21 ימים, יראו אותו כמי שוויתר על הליך ההיוועצות. מקום בו לא ידע המנהל הכללי של המשרד מיהו המשרד האמון על תחום פעילות מבקש ההיתר, יעביר פנייתו למנהל הכללי של משרד הכלכלה והתעשייה.

- (8) המנהל הכללי של המשרד ייתן את החלטתו בתוך 45 ימים ממועד קבלת כלל הנימוקים והאסמכתאות הנדרשות, לרבות מכתב העמדה בהתאם להליך ההיוועצות האמור בסעיף (7), והחלטתו תחייב את נותן ההיתר.
- (9) כל עוד לא הסתיים הליך ההשגה, יעמוד ההיתר בתוקף למעט במקרים בהם מעוניין מבקש ההיתר שההיתר החדש יכנס לתוקף.

יב. על מנת לאפשר למשרד להגנת הסביבה להיערך לשינויים בתהליכי מתן ההיתרים כמפורט לעיל, ייקבעו הוראות מעבר.

2. לתקן את חוק אוויר נקי כך שיקבע בו כדלקמן:
- א. סעיף 27 יתוקן כך ששינוי הפעלה משמעותי יוגדר באופן שייצר ודאות לבעלי ההיתרים ככל הניתן, ובשים לב לאמור בעניין זה בדירקטיבה האירופית. בעל היתר שמעוניין לבצע שינוי במפעל או באופן הפעלתו, שאינו משמעותי, יידרש למסור על כך הודעה מראש, ללא צורך בקבלת אישור.
- ב. שינוי לפי סעיף קטן (א) יעשה רק לגבי החלקים הרלוונטיים בהיתר שמושפעים מהשינוי האמור.
- ג. לתקן את התוספת השלישית כך שאחרי "או יחידות מדידה אחרות נמוכים יותר" יבוא "(להלן – ערכים מחייבים)", למעט במקרים בהם בעל ההיתר הניח את דעתו של המשרד להגנת הסביבה כי קיימים ההסדרים הנדרשים על מנת להוכיח כי לא תהיה בפועל חריגה מהערכים המחייבים היתר פליטה".
- ד. תתוקן הגדרת "הטכניקה המיטבית הזמינה" בסעיף 1, כך שטכניקה מיטבית זמינה תהא טכניקה שהיא מבין הטכניקות האפקטיביות והמתקדמות ביותר הניתנות ליישום מעשי ומקובלות כבסיס לקביעת ערכי פליטה, ומיועדות למניעה ולצמצום של זיהום אוויר. לעניין סעיף זה –
- "טכניקה" – הטכנולוגיה, האמצעים והשיטות המשמשים בתכנון, בבניה, בהפעלה, בתחזוקה ובפירוק של מפעל ושל פעילות המתבצעת בו;
- "זמינה" – רמת פיתוח המאפשרת יישום מבחינה טכנית וכלכלית באותו סוג פעילות בהתחשב בעלויותיהם ובתועלותיהם, לפי אמות מידה מקובלות במדינות מתקדמות;
- "מיטבית" – האפקטיבית ביותר בהשגת רמה כללית גבוהה של הגנה על הסביבה בכללותה.
- ה. בקשה להיתר תציין את הטכניקה המיטבית הזמינה שאותה מבקש ההיתר מבקש ליישם מבין כלל הטכניקות המיטביות הזמינות, ומהו ערך הפליטה המשווה לה. הממונה יהיה רשאי לקבוע כי מבקש ההיתר יישם טכניקה מיטבית זמינה אחרת מבין כלל הטכניקות המיטביות הזמינות, אם הדבר נדרש כדי למנוע פגיעה משמעותית בסביבה, בהתקיים אלה:
- (1) מבקש ההיתר פועל באזור שעליו הכריז השר כאזור נפגע זיהום אוויר בהתאם לסמכותו לפי סעיף 11 לחוק.
- (2) מתן ההיתר על פי הטכניקה המיטבית הזמינה שמבקש ההיתר מתכוון ליישם תוביל לחריגה מערכי איכות האוויר המרביים שקבע השר לפי סעיף 6 לחוק.
- ו. כל העיצומים הכספיים הקבועים בסעיף 53 לחוק יופחתו ב- 50%.
3. לתקן את חוק החומרים המסוכנים בהתאם לעקרונות אלה:
- א. בקשה לחידוש היתר רעלים בדרגה A תוגש שנה וחצי טרם פקיעת ההיתר ובקשה לחידוש היתר רעלים בדרגה B תוגש חצי שנה טרם פקיעת ההיתר.
- ב. לקבוע את ההליך הנדרש לשם קבלת ההיתר, חידוש ההיתר ושינוי היתר לרבות משך התקופות שעד תומן יידרש המשרד לתת התייחסות למבקש ההיתר.

כיום, חוק אוויר נקי, התשס"ח-2008 (להלן - **חוק אוויר נקי**), קובע כי היתר פליטה יינתן לתקופה של שבע שנים. חוק החומרים המסוכנים, התשנ"ג-1993 (להלן - **חוק חומרים מסוכנים**), קובע כי היתר רעלים יינתן לתקופה שבין שנה לשלוש. חוק רישוי עסקים, התשכ"ח-1968 (להלן - **חוק רישוי עסקים**), קובע כי רישיון עסק יינתן לתקופה של בין 5 ל-15 שנים והחוק למניעת זיהום הים ממקורות יבשתיים, התשמ"ח-1988 (להלן - **החוק למניעת זיהום ים**), קובע כי היתר הזרמה לים יינתן ללא הגבלת זמן או בהיתרים מיוחדים לתקופה של עד חמש שנים.

ישנם עסקים להם יותר מהיתר אחד מהמנויים לעיל. חוסר האחידות בין תקופות ההיתרים, והעובדה שכל היתר ניתן ומאושר בנפרד, על ידי גורמים מקצועיים שונים, מובילים לחוסר ודאות אצל מבקש ההיתר באופן הפוגע בפעילות העסקית שלו, שכן אין ביכולתו לייצר תכנית השקעות עתידית. כמו כן, המצב הנוכחי מוביל לאי קוהרנטיות ברגולציה הסביבתית ולחוסר בראייה סביבתית מתכללת. מטרת ההחלטה שבנדון היא לייעל את הליך מתן ההיתרים, תוך הגדלת הוודאות למבקשי ההיתר ושיפור הראייה הסביבתית הכוללת של הרגולטור.

בהתאם מוצע לתקן את ארבעת החוקים המוזכרים לעיל (להלן - **החוקים**) כך שלכל מבקש היתר יינתן היתר אחד בלבד על ידי גורם אחד, לתקופה של 10 שנים, הכולל את כל התנאים הסביבתיים בהם נדרש לעמוד. כן מוצע לקבוע הליך להשגה על התנאים שנקבעים בהיתר ולהסדיר את השיקולים אותם נדרש לשקול נותן ההיתר כך שהם יאזנו בין הדרישות הסביבתיות השונות, ובין התועלת הסביבתית לעלות הכלכלית.

סעיף 1:

מוצע לתקן את החוקים כך שאדם הנדרש לעמוד בתנאים סביבתיים יקבל היתר אחד בלבד לתקופה של 10 שנים, שיכלול את כל התנאים הסביבתיים עבור העסק. כך למשל, לעסק שנדרש להיתר פליטה כמשמעותו בחוק אוויר נקי, כל התנאים הסביבתיים יינתנו כחלק מהיתר הפליטה, ולעסק שנדרש להיתר רעלים בדרגה A או בדרגה B כמשמעותו חוק חומרים מסוכנים, כל התנאים הסביבתיים יינתנו במסגרת היתר הרעלים. יתר העסקים הנדרשים לתנאים סביבתיים שאינם מוסדרים בהיתר פליטה או היתר רעלים, יקבלו את התנאים הסביבתיים במסגרת רישיון העסק שלהם. יודגש כי התיקונים לפי סעיף זה הם רק בהליכים הפרוצדורליים, וכי התנאים והסמכויות למתן התנאים יישארו בכל אחד מהחוקים הקיימים.

לשם שכלול הראייה הסביבתית הרוחבית של נותני ההיתרים, מוצע כי כל התנאים בהיתר יינתנו על ידי ממונה אחד שיהיה גורם מקצועי בכיר עובד המשרד שיתכלל את כל התנאים הסביבתיים הניתנים בהיתר. הוועדה למתן ההיתרים לעניין היתר להטלת פסולת או להזרמת שפכים ממקור יבשתי לים לפי סעיף 3 ו-3א' לחוק מניעת זיהום הים, תייעץ לנותני היתר פליטה והיתר רעלים לעניין התנאים למניעת זיהום הים בהיתרים.

על מנת לאפשר הליך מקיף ומעמיק לשם מתן היתר השומר על הסביבה ובטיחות הציבור, ומנגד להגביר את הוודאות לבעלי ההיתרים בכל הנוגע למועד פקיעת ההיתר, מוצע כי אם הוגשה בקשה לחידוש היתר ולא התקבלה החלטה עד למועד פקיעת ההיתר, יישאר ההיתר בתוקף למשך שנה נוספת עם אפשרות להאריך בעוד חצי שנה נוספת במקרים חריגים.

מוצע שהתקנת תקנות או מתן היתרים מכוח החוקים ייעשו תוך בחינת השפעות הדדיות בין מרכיבי הסביבה השונים ובחינת ההשפעות כמכלול (cross media), בהתבסס על ניהול סיכונים ובהתחשב בשיקולים של הפחתת הנטל הרגולטורי ויצירת ודאות ויציבות למקבלי ההיתר, ובכלל זה צמצום העלויות שכרוכות ביישום התקנות וההיתרים, ככל הניתן, לפי העניין, ועל פי אמות המידה המקובלות במדינות המפותחות. זאת, בכדי ליצור איזון בין התועלות הסביבתיות לעלויות הכלכליות המושגות, וכן למנוע מצבים בהם הגנה על היבט סביבתי אחד מוביל לפגיעה בהיבט סביבתי אחר (למשל הוראות שנועדו להפחית פליטות לאוויר המגדילות באופן משמעותי את השפכים, כאשר בשקלול כלל ההיבטים הסביבתיים נגרמת פגיעה בסביבה).

נדבך מרכזי בהגברת הוודאות לעסקים הנדרשים להיתר הוא הגבלת השינויים שיבוצעו בהיתר לאחר שאושר. אי לכך, מוצע לקבוע כי רק התקנות, והכללים שהיו בתוקף בעת מתן ההיתר יחולו על ההיתר, למעט במקרים של פגיעה משמעותית בסביבה או בבריאות הציבור או כאשר מתבצע שינוי משמעותי בפעילות בעל ההיתר, שיוגדר באופן שייצר ודאות לבעלי ההיתרים ככל הניתן, ובשים לב לאמור בעניין זה בדירקטיבה האירופית. בנוסף, מוצע כי שינויים בפעילות שלא צפויים להוביל לפגיעה

משמעותית לא יצריכו שינויים בהיתר ולעניינם ניתן יהיה להסתפק בדיווח. כמו כן, התנאים בהיתר ייקבעו, ככל הניתן, כך שתוגדר הפגיעה הסביבתית אותה בעל ההיתר נדרש למנוע, ותוך מתן אפשרות לגמישות בבחירת האמצעים והאופן שיש לנקוט על מנת למנוע את הפגיעה, בהתחשב באמות המידה המקובלות במדינות המפותחות.

הואיל ולא קיים כיום מנגנון המאפשר למבקש היתר להשיג על התנאים שהוא צפוי לקבל בהיתר, מוצע לקבוע כי בכל ההיתרים תימסר טיוטת ההיתר לעיונו של מבקש ההיתר לצורך קבלת התייחסותו. מבקש היתר הרואה את עצמו נפגע מתנאי ההיתר, יהיה רשאי להגיש בקשה לעיון מחדש לעובד בכיר במטה המשרד שימנה השר. השגה תוגש בכתב בצירוף כל הנימוקים והאסמכתאות. העילות בגינן ניתן להגיש בקשה לעיון מחדש הינן במקרים שקיים פער ניכר בין העלות לתועלת בהתבסס על העקרונות של ה-BREF הכלכלי הרלוונטי למבקש ההיתר, לרבות סוגיות של לוחות זמנים ליישום התנאים בהיתר, או במידה שהדרישות שנקבעו שונות מהדרישות המקובלות באיחוד האירופי.

מבקש היתר רואה עצמו נפגע מהחלטת הממונה לעניין השגות, אם סבר כי תנאי ההיתר עלולים לסכן את המשך קיומו של העסק או חלקים ממנו, או במקרה בו בעל ההיתר עוסק בתשתית כהגדרתה בחוק החברות הממשלתיות, תשל"ה-1975, שכן לתשתיות אלה השפעות על תחומים רבים החורגים מעבר לתחומי אחריותו של המשרד להגנת הסביבה, יהיה בעל ההיתר רשאי להשיג על התנאים בהיתר בפני המנהל הכללי של המשרד להגנת הסביבה, שיקיים הליך היועצות בכתב עם מנכ"ל המשרד האמון על תחום פעילותו של מבקש ההיתר. במקרים בהם המנהל הכללי של המשרד להגנת הסביבה אינו יודע מי המנהל הכללי האמון על תחום פעילותו של מקבל ההיתר, ייוועץ עם המנהל הכללי של משרד הכלכלה והתעשייה.

סעיף 2:

מלבד התיקונים בכלל החוקים שנועדו ליצור אחידות וודאות במתן היתרים, מוצע לבצע שינויים נוספים בחוק אוויר נקי על מנת להתאים את הרגולציה המקובלת לרגולציה המקובלת במדינות ה-OECD:

מוצע לתקן את סעיף 27 כך ש-"שינוי הפעלה משמעותי", יוגדר באופן שייצר ודאות לבעלי ההיתרים ככל הניתן, ובשים לב לאמור בעניין זה בדירקטיבה האירופית. בנוסף, מוצע לקבוע כי שינויים בפעילות שלא צפויים להוביל לפגיעה משמעותית לא יצריכו שינויים בהיתר ולעניינם ניתן יהיה להסתפק בדיווח.

כמו כן, התוספת השלישית לחוק אוויר נקי, מפרטת את המתקנים והפעילויות שנפלטת מהם מזהמים אשר טעונים היתר פליטה, ואת הכמויות או ההספקים הרלוונטיים בכל מקרה. הרישא של התוספת השלישית קובעת כי החובה לקבלת היתר פליטה היא גם אם בפועל נפלטת מזהמים בהספק או בכמות נמוכה מהערכים המצוינים לצד כל מתקן או פעילות. אי לכך, מוצע לתקן את התוספת כך שיידרשו בהיתר רק מי שבפועל עומדים בערכים שנקבעו, אם השתכנע המשרד להגנת הסביבה כי קיימים הסדרים הנדרשים על מנת להוכיח כי לא תהיה בפועל חריגה מהערכים המחייבים היתר פליטה ובכך לפטור את העסקים שפולטים מזהמים בערכים הנמוכים מאלו המופיעים בתוספת השלישית מהצורך בהיתר פליטה.

מוצע לתקן את הגדרת "הטכניקה המיטבית הזמינה" שבסעיף 1 לחוק כך שייקבע כי הטכניקה המיטבית הזמינה היא טכניקה שהיא מבין הטכניקות האפקטיביות והמתקדמות ביותר הניתנות ליישום מעשי ומקובלות כבסיס לקביעת ערכי פליטה, ומיועדות למניעה ולצמצום של זיהום אוויר. זאת, בהתאם להגדרה המקובלת בדירקטיבת האיחוד האירופאי EU/2010/75. עוד מוצע לקבוע כי הבקשה להיתר תציין מהי הטכניקה המיטבית הזמינה אותה מבקש ההיתר מתכוון ליישם מבין כלל הטכניקות המיטביות הזמינות, ומהו ערך הפליטה המשווה לה. אולם, במקרים בהם מבקש ההיתר פועל באזור עליו הכריז השר כאזור נפגע זיהום אוויר, או במקרים שבהם מתן ההיתר על פי הטכניקה המיטבית הזמינה שמבקש בעל ההיתר תוביל לחריגה מערכי איכות האוויר המרביים שקבע השר לפי סעיף 6 לחוק, יהיה רשאי הממונה לדרוש טכניקה מיטבית זמינה אחרת מבין כלל הטכניקות המיטביות הזמינות.

אל מול הצורך ביצירת וודאות למגזר העסקי קיים צורך לחזק את כלי האכיפה של המשרד. כיום, העיצומים הכספיים הקבועים בחוק גבוהים ומובילים לכך שהמשרד מתקשה להטיל אותם בפועל. מוצע לבקשת המשרד להגנת הסביבה להפחית עיצומים אלה בהיקף משמעותי בכדי להגביר את יכולת האכיפה והגבייה במקום הצורך בפנייה להליכים פליליים שאינם בהכרח אפקטיביים.

סעיף 3 :

על מנת להתאים את חוק החומרים המסוכנים למשטר ההיתרים החדש מוצע להסדיר את ההליכים להגשת בקשה להיתר, קבלת היתר, שינוי היתר לרבות משך התקופות שעד תומן יידרש המשרד לתת התייחסות למבקש ההיתר.

השפעת ההצעה על מצבת כוח האדם

כפי שיסוכם בין המשרדים הרלבנטיים ומשרד האוצר.

החלטות קודמות של הממשלה בנושא

החלטה מס' 4398 מיום 23 בדצמבר 2018 ;

החלטה מס' 1546 מיום 6 באפריל 2014.

עמדת היועץ המשפטי של המשרד יוזם ההצעה

עמדת היועץ המשפטי של משרד האוצר תצורף במסגרת חוות הדעת לממשלה לתכנית הכלכלית לשנת 2020.